

deres tjenestested. Bestemmelsen omfatter således kirkefunktionærer, hvis ansættelsesforhold har en varighed på 1 måned eller mere, og kirkefunktionærer, hvis gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger 8 timer.

Baggrunden for bestemmelsen er bl.a., at en kirkefunktionær, der har tjeneste i sognet, vil være inhabil i forhold til en meget stor del af de sager, der behandles i menighedsrådet, herunder i forbindelse med tilsynet med egne eller andre ved kirken ansatte funktionærers tjenstlige forhold. De samme hensyn ligger til grund for den gældende lovs bestemmelser om, at kirkefunktionærer ikke kan vælges til kirkeværge eller kontaktperson.

Særligt i forbindelse med spørgsmål om sammenlægning af sogne kan kirkefunktionærer, ud fra ønsket om at sikre egen stilling, have en egeninteresse, som kan stride mod, hvad der tjener det lokale kirkelige liv bedst.

Bestemmelsen vil ikke indebære en forringelse af kirkefunktionærernes mulighed for at følge med i rådets arbejde og være orienterede om menighedsrådets drøftelser af forhold, der har betydning for deres ansættelses- og arbejdsforhold, idet der ikke med bestemmelsen ændres ved, at en repræsentant for sognets kirkefunktionærer har ret til uden stemmeret at deltage i rådets møder.

Kirkefunktionærer vil fortsat kunne indvælges i menighedsrådet dér, hvor vedkommende bor, hvis det er et andet sogn end tjenestestedet. Kirkefunktionærer, der *ikke* er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om arbejdsgiveres pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, vil fortsat være valgbar også til menighedsrådet i den menighedsrådsreds, hvor de har deres tjenestested. F.eks. vil en kirkekorsanger, som kun synger ved gudstjenester og enkelte kirkelige handlinger nogle få timer om ugen, fortsat være valgbar til menighedsrådet i det sogn, hvor vedkommende virker som kirkekorsanger.

I forbindelse med valg til menighedsråd er det valgbestyrelsen, der påser, at valgbarhedsbetingelserne opfyldes af de kandidater, som er anført på de indleverede kandidatlistor, jf. herved cirkulære nr. 31 af 16. april 2004 om valg til menighedsråd den 9. november 2004. Sidste frist for at opfylde valgbarhedsbetingelsen, bortset fra alderskravet og betingelsen om varigheden af fast bopæl i riget, er 4 uger før valgdagen.

Får et valgt medlem af menighedsrådet senere en ansættelse hos menighedsrådet, der efter lovforslagets § 2, nr. 1, vil medføre fortabelse af valgbarheden, vil medlemmet skulle udtræde efter de almindelige regler i menighedsrådslovens § 15.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.

Til nr. 2 (lov om valg til menighedsråd § 3)

Med forslaget foretages alene en lovteknisk konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 3 (Lov om valg til menighedsråd § 3 a)

Med bestemmelsen genindføres et loyalitetskrav til de valgte medlemmer af menighedsrådet. I modsætning til den lignende bestemmelse fra 1992-menighedsrådsloven, jf. herved de almindelige bemærkninger afsnit 3.7, indebærer nyformuleringen, at det understreges, at der er tale om et krav om loyalitet over for folkekirken snarere end et krav om tro.

Bestemmelse vil skulle anvendes med forsigtighed, da folkekirkens tradition for en levende debat – om bl.a. trosspørgsmål – ikke må modvirkes af, at menighedsrådsmedlemmerne unødigt frygter at blive genstand for sager, hvor de i sidste ende kan fortabe deres medlemskab af menighedsrådet.

Det er derfor forudsat, at bestemmelsen kun finder anvendelse, når følgende betingelser alle er opfyldt:

1. Det valgte menighedsrådsmedlem skal have givet udtryk for en trosopfattelse, der på et eller flere afgørende punkter klart og utvetydigt er i strid med folkekirkens lære.
2. Vedkommende skal aktivt, vedholdende og offentligt have udbredt sine synspunkter og dermed direkte modarbejdet folkekirken.
3. Vedkommende skal vedholdende have fortsat sin offentlige udbredelse efter at have modtaget en tilkendegivelse om, at dette vil kunne medføre, at vedkommende mister sin valgbarhed.

Det betyder således, at den pågældende ikke kan forblive medlem af menighedsrådet. Derimod vil ændringen ikke medføre, at den pågældendes medlemskab af folkekirken ophører. Forslaget vedrører alene valgbarhed til menighedsrådet.

Afgørelsen af sådanne sager er med bestemmelsen henlagt til stiftsøvrigheden, det vil sige til biskoppen og direktøren for den regionale statsforvaltning (stiftsamtmænd) i forening. Dermed vil den endelige afgørelse blive truffet af en myndighed, der er i besiddelse af såvel teologisk som forvaltningsretlig kompetence.

Stiftsøvrigheden vil kunne rejse en sag på baggrund af forelæggelse fra f.eks. en sognepræst, som er medlem af menighedsrådet, et andet valgt menighedsrådsmedlem eller på stiftsøvrighedens eget initiativ. Opregningen er ikke udtømmende.

Ved at give stiftsøvrigheden afgørelseskompetencen i sådanne sager løftes spørgsmålet ud af de lokale